

AZ OROSHÁZI
EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES LAPJA

Orosházi **HARANGSZÓ**

Gondolatok a feltétel nélküli szeretetről

Hinni a felfoghatatlant

Templom és iskola

30 év Isten kezében

Mindeddig megsegített..

Elsők voltunk, elsők lettünk

30 éves a Székács

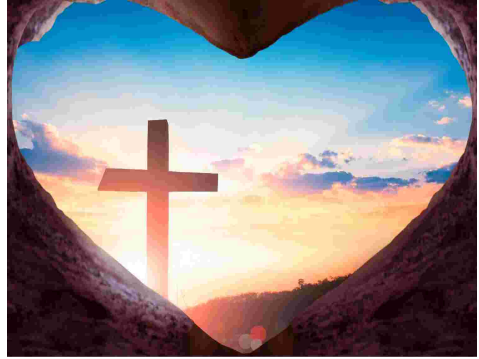
2026 ÁPRILIS

„úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.”

(János evangéliuma 15,12)

Agapé – az isteni szeretet szava, mely feltételek, speciális követelmények támasztása nélkül éri el az embert, nem az érdemeiket mérlegelve, hanem önzetlenül, teljes, mindent felülmúló szeretettel. Ilyen az Isten, és ilyen az ő egyszülött Fia, Jézus is. Ő kész volt olyan mértékű feltétel nélküli szeretettel szeretni az embereket, hogy értünk a saját életét sem sajnálta odaadni, vállalva a kereszten való kínhalált, ezt megelőzően pedig isteni természetével nem kérkedve tanítványai elé leterjedni, hogy a korabeli szokás részeként a szolga feladatát átvéve megmossa a lábukat.

Feltétel nélküli szeretet: ez az, ami összeköti a mi 30 évünket a 2000 éves gyökerekkel. Isten szeretete kapcsolja össze a Székács Iskola jubileumi 30 évét a 2000 éve történt szíveket és életeket átformáló eseménnyel és a megváltást szerző Jézussal. Jézus a szeretet új parancsát írta tanítványai szívébe – ezt több helyen is olvassuk János evangéliu-

mában. Mintha csak emlékeztetni szeretné mindenkori tanítványait: ez az alap, enélkül nincs semmi. Sose szakadjatok el attól a szeretettől, amit én hoztam el ebbe a világba! Fogadjátok el azt, amit én szeretetből értetek tettem, és ebből a szeretetből éljete, ezt adjátok tovább! János 13,35-ből azt is megtudjuk, hogy a feltétel nélküli szeretet megnyilvánulásai bizonyoságként szolgálnak mindenki felé arról, hogy Jézushoz tartozik, az ő tanítványa, aki hasonló szeretettel szól, cselekszik.

Nagyon úgy tűnik számomra, hogy Jézus szeretetre vonatkozó új paran-

csolatát a Székács alapítói, pedagógusai komolyan véve mintegy küldetésükként kezdték egykor megélni, majd továbbörökíteni. Ennek a gondoskodó, diákokra, családokra az elvárhatón felül is odafigyelő szeretetnek azóta is látható és érezhető a működése. Az intézménnyel való két „első” személyes találkozásom alkalmával is ezt tapasztaltam meg. Legelőször két évtizeddel ezelőtt még diákként az itt rendezett Kölcsény versenyre érkezve egyből a szeretet kedves megnyilvánulásai fogadtak.

Sok versenyen jártam korábban, de ez a fogadtatás, ez a szeretetteljes légkör feledhetetlenné és – bátran mondhatom így: - csodálatossá tette az itt töltött órákat. A másik „első” személyes találkozásom 6,5 évvel ezelőtt, immár iskolalelkészként szolgálatba állva azonnal előhívta az itt átélt diákkori élményeimet. Valami nem változott: a szeretetteljes légkör, amivel oly sokan fogadtak – egyesek már az előtt, hogy megérkeztünk volna Orosházára. Később osztályfőnököket szolgálatukban látva, beszámolóikat hallva, megbizonyosodtam róla, oly sokuk számára szívügy a rájuk bízott diákok élete, sorsa. Láttam, a-

hogy odafigyelnek a tanulóikra, tördnek velük, nem csupán a tanulmányi előrehaladásuk érdekében, hanem krisztusi szeretettel nevelve, segítve őket; ha kell, egészen lehajolva a helyzetük közelébe. A legnagyobb érték és a legnagyobb ajándék ez, melynek hordozói, továbbadói lehetnek azok, akik hivatásukat itt gyakorolják.

De mit is mondhat ezzel kapcsolatban egy intézmény: a Hajnal óvoda és a Székács iskola nevelőközössége? „Mi azért szeretünk, mert ő [Jézus] előbb szeretett minket.” 1Jn 4,19

Most, 2026 húsvétján hálával van tele a szívem. Hálás vagyok azért, hogy az Úr Jézus Krisztus irántunk való szeretetével már megszabadított bennünket a bűn és a halál hatalmától. Ezt ünnepelehetjük most is. Valamint hálás vagyok az intézmény dolgozóíért, a diákjainkéért és családtagjaikéért. A 30 éves jubileumért, az intézmény lelkiségeért, és azért, hogy Jézus által szerethetünk – ebben növekedhetünk általa és egymás segítve, támogatva.

*Felegyi-Németh Mária
iskolalelkész*

Hinni a felfoghatatlant

Személyes életünkben, a bennünket körülvevő világban látásunknak van egy alapvető orientációja: az élet megszületésétől a halál felé ívelő térben és időben látjuk, értelmezzük magunkat.

Mindennapjainkban, örömeinkben és bánatainkban, sikereinkben és kudarcainkban ez a kérlelhetetlen törvényszerűség ugyan nem tolakszik percről percre gondolataink, érzéseink közé, de vannak pillanatok, amikor nem lehet megkerülni az elmúlás, az alászállás sokszor ijesztő, kétségbeejtő valóságát. Húsvét, Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe, az ő nagy alászállása, az értünk hozott áldozat után hihetetlen intenzitású katarzist teremt. Egyszeriben feje tetejére áll a mulandóságra orientált látás, a lét úgy rajzolódik ki szemünk előtt, mint ami a halál felől az élet felé tart. Ez a felemelkedő, erőre kapó, győztes élet ünnepel ilyenkor évről évre, és kiáltja bele a világba az élet diadalát, a szeretet győzelmét, a teljesség eljövételét. Felfoghatatlan a véges korlátait széttörő örök: felfoghatatlan, de nem hihetetlen.

Így fakad belőle élet nekünk is, mert nem kell több, hogy a részesei legyünk: csak hittel megragadni és elfogadni húsvét szíve közepét: Jézus Krisztust, a halál legyőzőjét.

Ördög Endre

Kiadja: Orosházi Evangélikus Egyházközség

Cím: 5900 Orosháza, Thék Endre u. 2.

Telefon: +36/68-680-810

Email: oroshaza@lutheran.hu

Web: oroshaza.lutheran.hu

Gyülekeztünk számlaszáma: 11733041-20001034

IBAN: HU82 1173 3041 2000 1034 0000 0000

BIC(SWIFT)KÓD: OTPVHUHB

Adószámunk: 19980333-2-04

Felelős kiadó: Laczki János igazgató lelkész és Bánki-Horváth György felügyelő

Templom és iskola

Harminc év egy intézmény életében nem csupán időt jelent, hanem történetet, hivatást és közösséget.

Az Orosházi Evangélikus Iskola idén ünnepli fennállásának 30. évfordulóját. Az intézmény felmenő rendszerben jött létre, lépésről lépésre építkezve, ahogyan egy élő közösség is épül: bizalomból, hitből és kitartó munkából.

Az iskola története szorosan összefonódik az evangélikus gyülekezet életével. Ez a kapcsolat nem pusztán szervezeti vagy fenntartói viszony, hanem valódi lelki közös-

ség. Az ország számos pontján beszélnek arról, hogy Orosházán a templom és az iskola kapcsolata példaértékű. A gyülekezet nem csupán háttere az intézménynek, hanem élő forrása is: imádságban, jelenlétben és szolgálatban.

E kapcsolatról óhatatlanul eszünkbe jut Reményik Sándor evangélikus költő „Templom és iskola” című verse. A költemény arról a felismerésről szól, hogy egy közösség jövője a templom és az iskola összetartozásában rejlik. A templom őrzi a hitet, az iskola pedig továbbadja a

tudást és a lelki örökséget. Ha e kettő egymás mellett áll, akkor a közösség megmarad, ha eltávolodnak egymástól, a jövő bizonytalanná válik.

Az Orosházi Evangélikus Iskola története éppen ezt az egységet példázza. Az intézmény alapításában meghatározó szerepet vállalt Ribár János esperes és Győri Gábor lelkész, akik felismerték, hogy a hit és a nevelés szolgálata nem választható szét. Az iskola megszületése azonban elképzelhetetlen lett volna Jantos Istvánné, Ilike alapító igazgató elhivatottsága nélkül. Az ő munkája, kitartása és hitből fakadó vezetése adta meg az intézmény első éveinek stabil alapját.

A felmenő rendszerben kiépülő iskola minden évben újabb évfolyamokkal gazdagodott, miközben egyre erősebb közösséggé formálódott. Tanárok, diákok és szülők együtt tapasztalták meg, hogy az evangélikus iskola több mint oktatási intézmény: lelki otthon is. Az itt tanuló gyermekek nemcsak tudást kapnak, hanem olyan értékeket is, amelyek egész életükön át elkísérik őket. A templom és az iskola közelsége nem csupán jelképes. A közös alkalmak, istentiszteletek, ünnepek és szolgálatok mind azt e-

rősítik, hogy a hit és a tanulás egymást kiegészítve formálja a fiatalokat. A gyülekezet örömmel fogadja az iskola diákjait, az iskola pedig természetes módon kapcsolódik be a gyülekezet életébe.

Harminc év után halálával tekinthetünk vissza mindazokra, akik hittek ebben az ügyben. Az alapítók bátorsága, a pedagógusok szolgálata és a gyülekezet támogató szeretete mind hozzájárult ahhoz, hogy ma egy erős, élő intézmény áll Orosházán.

A jövő feladata most a jelen vezetőire hárul. Reménységünk, hogy az iskola és a gyülekezet vezetősége az elődök példájához méltó módon viszi tovább ezt a küldetést. Ha a templom és az iskola továbbra is egymás mellett áll, akkor nemcsak egy intézmény marad fenn, hanem egy közösség jövője is biztos alapokon nyugszik.

Ahogy Reményik Sándor verse is üzeni: ahol a templom és az iskola együtt őrzi a hitet és a tudást, ott a reménység nemcsak szó, hanem valóság. Orosházán harminc éve ezt a reménységet élük nap mint nap. És ez a reménység mutat utat a következő nemzedékeknek is.

Laczi János

30 év Isten kezében

*„Íme, a tenyerembe véstelek be, szüntelenül előttem vannak falaid.”
(Ézsaiás könyve 49,16)*

Harminc év. Egy emberöltő.

Harminc óvodai és ugyanennyi általános iskolai ballagás. Huszonhárom gimnáziumi ballagás és ugyanennyi szalagavató. Hatvan olyan istentisztelet, amely tanévet nyitott meg vagy zárt le.

Számtalan osztály- és évfolyamkirándulás. Megszámlálhatatlan gyermek- és diákprogram, színház- és múzeumlátogatás, sportesemény, óvodai és iskolai ünnepség, rendhagyó óra és foglalkozás. Továbbtanulást és pályaválasztást segítő események, karácsonyi és anyák napi műsorok, tanulmányi versenyek százai, ezrei.

Több tucatnyi csendesnap, több száz istentisztelet, több ezer áhítat és hittanóra. Sok ezer nehéz vagy éppen felszabadult, mélyre ható vagy éppen kötetlen beszélgetés felnőtt és gyermek között, felnőtt és felnőtt között. Öröms percek, sikerek, flow-élmények.

Több százezer óvodai csoport-foglalkozás, tanítási és napközis óra. Tucatnyi tantárgy, tehetséggyondozó és felzárkóztató foglalkozások, szakkörök a művészetek és a tudományok megannyi területén. Több mint 200 pedagógus és pedagógiai munkát segítő munkatárs, közel 30 lelkész és hitoktató, több mint 60 gazdasági és technikai munkatárs, közel 30 lelkész és hitoktató, több,

mint 60 gazdasági és technikai munkatárs, közel 1000 iskolába lépő óvodás, több mint 950 elballagott nyolcadi-kos, közel 940 érettségizett tizenkettedikes. Ezernyi öregdiák.

Harminc év alatt megszámlálhatatlan imádság, álmatlan éjszaka, munkatársi, munkaközösségi, vezetői és fenntartói megbeszélés, egyeztetés, tervezgetés, probléma- és konfliktuskezelés,

köszöntés, ünneplés, gyász és vigasztalás, dicséret és köszönetnyilvánítás. Milliónyi találkozás, mosoly, ölelés, kézfogás, épülő vagy éppen elhalványuló emberi kapcsolatok.

Harminc év küldetés, küzdelem, változás, hálaadás. Harminc év közösségépítés.

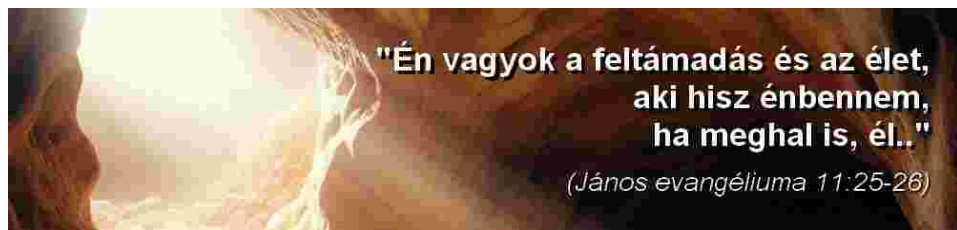
Harminc év magvetés.

Harminc év Isten vezetésébe, útmutatásába, segítségébe és kegyelmébe kapaszkodva.

Harminc év Isten tenyerébe vésve.

Harminc év Isten áldásával.

*Nagy Róbert
főigazgató*

**"Én vagyok a feltámadás és az élet,
aki hisz én bennem,
ha meghal is, él.."**

(János evangéliuma 11:25-26)

Mindeddig megsegített...

„Mindeddig megsegített minket az Úr” 1Sám 7,12 Ezt a bibliai igét idéztem 30 évvel ezelőtt igazgatói beszédemben az iskolánk egyházi fenntartásba vétele alkalmából tartott ünnepi istentiszteleten. Ez az ige olvasható templomunk ereklyeként őrzött kisharangján, melyet városalapító evangélikus őseink hoztak magukkal. Ők hagyományozták ránk az igét és a bizonyosságot, hogy az Úr megsegít. Megsegített több száz évvel ezelőtt a városalapításkor, megsegített 30 évvel ezelőtt az iskola alapításakor, és megsegít most is, evangélikus iskolánk jubileumi évében.

Az iskola épülete 1996 májusában

Talán úgy tűnik, hogy az emlékező gondolatokat túl régről kezdem, de fontosnak tartom azt kiemelni, hogy évszázadokon keresztül gyülekezetünk iskoláinak meghatározó szerepe volt a városi oktatásban, és így a település szellemiségének kialakításában. Az iskolák kényszerű államosítása némaságra ítélte az egyházi oktatást. Annál nagyobb volt az öröm, amikor a kilencvenes évek elején evangélikus gyülekezetünk visszakapta a lehetőséget, hogy újra lehet iskolája. Együtt vívtuk a küzdelmet az iskolaalapításért, majd a megmaradásért. Isten segítségével kívül fontos volt nekünk a

gyülekezeti támasz, és az értünk mondott imádság. Megtapasztalhattuk, hogy a gyülekezeti közösségnek is szívügye lett az iskola. Az egyházi iskola létrejötte nem ment egyik pillanatról a másikra. Sok lépcsőfok, sok nevezetes dátum vezetett a megvalósulásig. Ezek közül a leglényegesebbek:

Eskütétel 1996-ban

1992. Az egykori evangélikus gimnázium területén álló iskola visszakerül az evangélikus egyház tulajdonába. Az önkormányzati iskolában elindul két egyházi elsős osztály.

1996. Az iskola az evangélikus egyház fenntartásába kerül, hivatalosan egyházi iskolává válik. A tanévnyitó istentiszteleten iskolaszenteléssel kezdődik az új korszak.

1998. Hatosztályos gimnáziumi osztály indítása. Ezzel elindult az evangélikus gimnáziumi oktatás a városban.

2000. Négyosztályos gimnáziumi osztály indítása, ami az evangélikus gimnáziumi oktatás bővítését, megszilárdítását jelentette.

2009. Iskolánk felveszi Székács József ev. püspök nevét, így az intézmény az óvodával egy oktatási egységet alkotva ettől kezdve: Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium.

Esküt tett pedagógusok 1996-ban

A nevezetes események sorából kiemelkedik az intézmény egyházi fenntartásba vétele 1996-ban. Evangélikus iskolánk ekkor vált hivatalosan önálló, a város önkormányzatától független egyházi intézménnyé. Mindez 30 évvel ezelőtt történt. Az iskolaszentelés jubileumi évében hála Istennek van mire emlékezni, van miért hálát adni.

A jubileumi megemlékezés első gondolata mindenképpen a hálaadás, hiszen Isten megsegítő kegyelme végig ott volt velünk a kezdeti lépések nehézségeitől a kialakulás rögzös útjain keresztül a megvalósítás öröméig. Ott volt a bajokban, de ott volt a kisebb-nagyobb sikerek megélésében.

Iskolánk történetében minden időszaknak megvolt a maga sajátos feladata. Először az egyházi iskola létrejöttének gondolatát kellett elfogadtatni a környezetünkkel, a város, az iskola közösségével. Hosszú, küzdelmes időszak volt, mely során szükség volt az iskolai szolgálatban fáradozók türelmére, a Jézustól tanult szeretet gyakorlására. A gyermek- és felnőtt keresztyén közösségek kialakítása sem volt egyszerű feladat. Néhány évvel voltunk csak túl az ateista ideológiát valló, egyházat üldöző rendszeren. Isten hitvalló pedagógusokat állított segítségünkre az iskolai szolgálatban.

Itt is számíthattunk lelkészeink, gyülekezetünk támogatására. Ebben a feladatban is egyre több csodát, örömet éltünk meg. Ezekben a közösségekben együtt, közösen alakítottuk ki az egyházi iskolai hagyományokat, más iskoláktól minket megkülönböztető szokásokat.

Ilyen előzmények után érkeztünk meg ahhoz a nevezetes naphoz, melyen Evangélikus Iskolánk első hivatalos tanévnyitó istentiszteletére került sor. Ünnepest, méltó, megszentelt alkalomként tarthatjuk számon az iskola történetében. Sok szűkös, megtépzott, üldözést szenvedett évtized után először telt meg zsúfolásig ősi templomunk. Örült a szívünk, mert Isten megsegített. A padosorokban ünnepi egyenruhás gyerekek, könnyes szemű szülők, szolgálatra kész, meghatott pedagógusok ültek. Velünk ünnepelt számos meghívott vendég, és közel 40 Luther-kabátos lelkész.

Az istentisztelet elején zengett az ének, melyet a padosorban ülő gyerekek is már jól ismertek: „Vezess Jézusunk, Véled indulunk...” Ezen az alkalmon került sor a közel 50 pedagógus fogadalomtételére az oltár előtt. Majd a lelkészek egyenként áldást mondtak, és a pedagógusokkal szemben felsorakozva áldásra emelt kézzel együtt énekelték a Confirmát, az ősi áldó éneket. Említésre méltó, hogy az ilyen alkalmakkor szokásszerűen hosszúra nyúlt istentiszteleten, majd a köszöntések alatt a tanulók példamutató fegyelmezettséget tanúsítottak.

Felmerülhet a kérdés, hogy a szertartás után mi változott az iskolai életben, az iskolai szolgálatban. A válasz: sok minden és semmi. Semmi, mert az iskolában folyó napi munkavégzés, a tanulás változatlanul haladt tovább a már kialakított rend szerint. A gyerekek, a szülők semmit nem vettek észre abból, ami a hivatalos helyeken történt. De például megváltozott a tábla az iskola falán, a pecsét a hivatalos iratokon – az egykori Evangélikus Gimnázium pecsétjét használtuk fel az új kialakításakor Sola Fide felirattal, a pedagógusok közalkalmazotti jogviszonyából egyházi alkalmazás lett. És a legfontosabb, hogy nagyobb önállóságot kaptunk minden tekintetben. Gazdasági, nevelési és oktatási kérdésekben önállóan, a gyerekek javára, az ő érdekeiket elsődlegesen figyelembe véve dönthettünk attól a naptól kezdve.

Ezután is történtek fontos események az iskola életében, de ez már egy újabb fejezet. Elmondhatjuk, hogy Isten segítségére minden időben szükség volt, és azt mindig meg is kaptuk. Örömmel látom, és hálás vagyok azért, hogy az iskola működését napjainkban is Isten áldása őrzi.

Azt kívánom, azért imádkozom, hogy majd évtizedek múlva is elmondhassák azok, akik a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium történetére visszagondolnak, hogy „Mindaddig megsegített minket az Úr”.

*Jantos Istvánné
ny. igazgató*

Elsők voltunk, elsők lettünk

30 év egy iskola életében csak a bevezető szakasz, de mégis történelem, alkalom arra, hogy megálljunk és visszatekintsünk a megtett útszakaszra, hogy hálát adjunk Mindenható Urunk segítségéért, kegyelméért, és számba vegyünk a csodákat, melyeket értünk tett.

Ilyen csodaként éltük meg az 1998-as a tanévnyitó istentiszteletet. Iskolánk új neve Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium lett. Beteljesült a nagy álom: az egyházközségnek van óvodája, iskolája és gimnáziuma, melynek fontos jelzője, hogy evangélikus. A gimnázium újraindult, pontosan 50 évvel betiltása után. A rákosista diktatúra 1848

-ban mondta ki a halálos ítéletet az akkor már 11 éve jól működő evangélikus gimnázium felett.

Hogy mi adott erőt az újrainduláshoz? Az a biztatás, amit Dávid mondott fiának, Salamonnak:

*„Légy bátor és erős és kezdj hozzá, semmit ne félj, és ne rettegj: mert az Úr Isten, az én Istenem veled léssen, téged el nem hagy, tőled el nem távozik, míg az Úr házának minden mesterségének műve elvégeztetik.”
(1Kronika 28,20)*

Az első hat évfolyamos gimnáziumi osztály osztályfőnöke én lettem. Ők lettek az újraindult evangélikus is-

1997-ben kezdődött az intézmény bővítése

kola első gimnazistái, ebben a minőségben számos hagyomány megalkotói. Elsőként a batyus ballagást említem, mikor a nyolcadikos kis gimnazistából kilencedikes nagy gimnazisták lettek, majd felköltöztek a 3. emeletre.

Első osztályként órarendbe iktatott táncoktatásban részesültek Antali Zoltán táncpedagógus vezetésével. Ők lettek az első Mórickák, azaz felavatott gimnazisták. Nem volt náluk idősebb évfolyam, így az avatók szerepét a legifjabb pedagógusok vállalták örömmel és nagy lelkesedéssel. Tizedikes korukban ők írták az első kisérettségit. Tizenedikben útra keltek: tanulmányi kiránduláson jártak Ady, Petőfi,

Kölcsey nyomában, Nagykárolyban és környékén. Az iskola történetének első szalagavató ünnepségén megkapták az intézmény logójával ékesített szalagot. Iskolatörténeti eseménnyé vált az első ballagás, a búcsú az Alma Matertől. Az érettségi előtti vasárnap este istentiszteleten voltunk együtt a templomban. Ebből lett, ahogyan a lelkészeink nevezik, a „remegő lábúak” istentisztelete.

Az első érettségizők is ők voltak. Érdekeség, hogy ebben az évben (2004.) volt az utolsó hagyományos érettségi vizsga. „Szép gyümölcs termett, s a szüret is gyönyörű lett.” - mondta Fülöp Béla tanár úr az első érettségi vizsgát értékelve.

Az érettségit a felvételi vizsga követte. Az osztályból minden tanuló jelentkezett a felsőoktatásba, egyetemre vagy főiskolára.

Az iskolát ugyan elhagyták, de számos nyom maradt utánuk. Elsőként a klubot említem, melynek létrehozásában, működésében tevékenyen részt vettek. A klub fontos tartozéka, a biliárdasztal is nekik köszönhető. Ők hozták létre a fiatal öregdiákok szervezetét, melynek a „KAPOCS” nevet adták. És a Kapocs kendő is tőlük ered, melyet megkap minden érettségi vizsgára készülő tizenkettedikes a szalagtűző estéjén.

„Ti vagytok az elsők!” De sokszor hallották/hallottam ezt az évek során! Elsőnek lenni mindig kockázatos és nehéz, hit, alázat és elkötelezettség kell hozzá. Sokszor éreztük a nyomást, hatalmas teherként nehezedett ránk, hogy mi vagyunk a minta, nekünk kell megtenni az első lépéseket olyan úton, amelyen még nem járt senki sem.

Különleges utat tettünk meg együtt. Egy osztály életében tanárként valóban nem csupán tanítunk, hanem mi magunk is rengeteget tanulunk, fejlődünk, változunk. Így tehát a di-

ákok folyamatosan tanítottak engem is. Velük együtt én is alakultam. Állandóan tükröt tartottak elém, ami segített abban, hogy reálisan értékeljem magam. Elmondhatom, hogy a közös évek alatt az osztály minden tagja gazdagodott. Gazdagodtam én is: belátóbbá, bölcsebbé, befogadóbbá, talán szerethetőbbé váltam.

Sok idő állt rendelkezésünkre önmagunk megismerésére, önmagunk és a másik elfogadására a 12 év alatt: a közösségi alkalmak, a csendesnapok, az együttlétek, a kirándulások és „egyéb szabadidős tevékenységek” eredményezték, hogy az

osztály minden tagjának köze lett a másikhöz, tudtak beszélgetni, megismerték egymást, fontos lett számukra a másik ember. Mély és tartós barátságok alakultak ki az évek során. Az iskola keresztyén szellemisége segített úgy formálni

személyiségüket, hogy értékes életük legyen. Amikor 2004-ben búcsúztatta őket az iskola, a munka iránti szeretetet, a tudomány iránti tiszteletet, az Istenben való hitet, a szülőföld és a haza iránti hűséget, a hagyományörző közösségi szellemet tette minden diák tarisznyájába.

„Megszülettünk, hogy hozzáadjunk valamit a világhoz.” (Nagy László) Ez az idézet olvasható a ballagási tablón. Az érettségi találkozón bebizonyosodott, ami az elváláskor remélhető volt: hogy hozzá tudnak adni valami jót a világhoz. Befejtették tanulmányaikat, diplomát kaptak, munkába álltak. Sokuk családot alapított, gyermekeik születtek. Továbbra is tudnak egymásról, követik a társak életútját. A diákévek alatt szövődött barátságok tartósak bizonyulnak, úgy tűnik, egy életre szólnak.

1998-ban gimnázium született, ahol kiváló tanárokkal és a nyitott szívű

diákokkal együtt a múlt erős hagyományaira építve a jövő formálódik.

Hálás vagyok, hogy megélhettem, hogy része lehettem ennek a 30 esztendőnek, kezdetben tanárként, később igazgatóhelyettesként, majd 2010-től 2018-ig intézményvezetőként. Hálás vagyok az osztályért, minden egykori diákomért, hogy az életem részei voltak és maradtak.

Zárásként Wass Albert életérzését idézve szeretnék a jövőbe tekinteni: „Jó emlékezni arra, amin keresztülmertünk. Az ilyen emlékezésben erő van mindig, és bizonyoságtévés csüggedések ellen. S van benne bölcs tudása annak, ami emberi megpróbáltatások fölött magasan lebeg, és méltóságos tisztán. Isteni igazságban. Mely abban áll, hogy élünk. Mégis élünk. És süt reánk a nap.”

*Fehér Borbála
ny. igazgató*

**Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni,
majd megtudjátok!**

(Ézsaiás könyve 43:19)

30 év (és még sokkal több) története

Iskolánk története visszanyúlik a városalapításig, hisz 1744-ben az evangélikus vallású, Zombárról elüldözött ősök Dénes Sándor tanító vezetésével érkeztek meg az orosházi pusztákra, és minden bizonnyal ettől az évtől kezdődött az evangélikus iskoláztatás története is a frissen letelepült faluban.

A következő évtizedekben, évszázadokban a növekvő lakosság egyre több elemi iskolát épített, majd megszületett az igény, és végül 1933 tavaszára megérkezett az engedély a gimnáziumi előkészítő tanfolyam indítására. Ennek tanulói még más városokban tettek érettségi vizsgát, de hamarosan, 1937-ben megnyílt az Orosházi Evangélikus Gimnázium is, mely az általános iskolákkal együtt az 1948-as államosításig működött.

A Székács újabb kori története az Evangélikus Hajnal Óvodával kezdődött: 1991-től felmenő rendszerben egyházi tagozatos csoportok indultak a korábbi, Hajnal utcai önkormányzati óvodában, ami 1995-től az Orosházi Evangélikus Egyházköztség fenntartásába került. Az alapító óvodavezető, Révész Józsefné vezetésével ökumenikus nyitottságú egyházi óvodában folyt a magas színvonalú nevelőmunka.

Az evangélikus iskola 1992-ben indult, amikor a kárpótlásként visszakapott 2. Sz. Általános Iskola épületében egyházi tagozatos első osztályok indultak. Az iskola vezetője ekkor Jantos Istvánné, helyettesei Nagy Sándorné és Papp Dezsőné voltak. Az első évfolyam tanítói Musztafáné Horváth Györgyi, – aki az egyházi tagozat vezetője is volt, – délutános párja Ujj Mária, valamint Maczkó Lászlóné és délutános nevelőtársa, Dérné Csepregi Klára voltak. Az iskola választott jelmondata ez volt: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.” (Zsolt 111,10).

A gyülekezet részéről sokat tett az óvoda és az iskola újraindulásért Pintér János esperes, Győri Gábor igazgató lelkész, illetve Ribár János esperes és Benkő Pál felügyelő is.

1996-ban érkezett el az újabb fordulópont, amikor az iskola is gyülekezeti fenntartásba került, ez az Orosházi Evangélikus Általános Iskola hivatalos indulásának éve. A pedagógusok közül az egyházi szolgálatot vállalók esküt tettek, és sor került az iskola felszentelésére is. A szép tervek megvalósítása tovább folytatódott: 1998-ban hatosztályos gimnáziumi tagozattal, 2000-ben négyosztályos gimnáziummal bővült az immár Orosházi Evangélikus Általános Iskola és Gimnázium nevű intézmény.

Közben a Bajcsy-Zsilinszky utcai iskolaépület bővítése is szükségessé vált: az 1997-ben elkészült tetőtér az 1998/99. tanév kezdetére vált „lakhatóvá”, tágas díszteremmel és 5 tanteremmel szolgálja az intézményt, az 1999. október 17-i iskolaszentelési ünnepségre pedig elkészült az iskolához méltó főbejárat is.

2008 a következő fontos dátum: ekkor döntött úgy a fenntartó Oros-

házi Evangélikus Egyházközség, hogy az addig külön működő nevelési intézményeit, az óvodát és az iskolát egyesíti. A 2008/2009. tanévben az Orosházi Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium nevet használtuk, ám 2009. szeptember 1-jétől az intézmény felvette a hajdani, orosházi születésű püspök nevét, azóta az elnevezés: Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium.

2010-ben két változás is történt. Az alapító igazgató nyugdíjba vonulását követően Fehér Borbála lett az intézményvezető, és ebben az évben készült el az iskola bővítését szolgáló új épület, melyet átjáró híd köt össze a főépülettel.

2017-ben fejeződött be a sportudvar rekonstrukciója, melynek keretében rekortán borítású pályával, kültéri fitness eszközökkel és lelátóval gazdagodott az intézmény, illetve akkor került sor a Pacsirta utcai tornaszoba kialakítására is.

2018 óta Nagy Róbert főigazgató vezetésével működik az intézmény, továbbra is az Úr Isten kezébe téve jelenünket és jövőnket. 2024-ben érettségizett az utolsó hatévfo-

lyamos gimnáziumi osztály, ezzel talán szegényebb lett az intézmény. Viszont ebben az esztendőben indult el a Honvéd Kadét Program, ami a gimnáziumunkban új lehetőséget ad a diákoknak.

A 2025/2026. tanévben egyházi fenntartású intézményünk 30 éves

jubileumát ünnepli. Múltunk alapvetése, a jelen hitvallása és a jövő reménye is összekapcsolódik tanévünk igéjében: Jézus mondja: "Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást." (Jn 13,35)

Szöke-Kilián Szilvia

Az Úr csodásan működik...

Egyrészt a történelmi emlékezet miatt írom le ezt a pár sort a formailag megújult Orosházi Harangszó lapjaira, másrészt pedig az érdekes történelmi háttér is alkalmat adhat a szívből jövő hálaadásra.

Nagyszerű, hogy az Evangélikus iskola a 30 éves fennállását ünnepli. Tudjuk, hogy 30 év előtt is voltak nehéz és küzdelmes évek. Először a Táncsics gimnázium falai között éldegélt egy félénken meghúzódó apró evangélikus diákcsoport, Pintér János esperes vezetésével. Nyugdíjba vonulása után én vettem át az osztályt. Pár éves küzdelemre került sor a régi evangélikus iskola helyén felépült épületben Jantos Istvánné igazgató és munkatársai vezetésével.

Erről az akkori igazgató, Jantosné Ilike tudna beszámolni (s feltehetően meg is tette), de aztán érkezett 30 évvel ezelőtt az a pillanat, amikor megindult az önálló evangélikus iskola élete. Előtte egy ideig az önkormányzati osztályokkal közösen. Elismeréssel gondolok vissza az iskola vezetőségének bölcsességére, hogy őrizték a békét. Bekövetkezett az intézmény teljes egyházivá válása, amikor végre az Oroszházi Evangélikus Egyházközség megkapta a tulajdonjogot.

S egyszer csak megszületett az a kívánság, hogy gyakorlati és esztétikai okok miatt is ki kellene bővíteni az épületet. Egyre több helyiségre volt szükség. Valamint egy nagy teremre, ahol az ünnepi alkalmakat lehetne megtartani a tornaterem helyett. S változtatni kellett az épület kinézetén is. Ekkor került sor a tetőtér megépítésének a megtervezésére. S ekkor született meg az új (mostani) főbejáratnak a gondolata is. Az ötletgazda Jantos Istvánné volt. Eleinte szorongva vettem tudomásul a javaslatát, mert ez növeli a költséget. Keresni kellett mérnököt, kivitelezőt, ellenőrt, építőcéget, de ez volt a kisebb probléma. Mert igen sok pénzre volt szükség ehhez a projekt-

hez. Akkor már az Egyházközség volt a fenntartó, neki (nekünk) kellett volna állni az építkezés bekerülési összegét, de erre nem lettünk volna képesek. Pénzre van szükségünk, sok pénzre, de honnan? Isten megsegített minket! Ő adta a megoldást! A váratlan megoldást.

Ekkor esperesként Harmati püspök úrhoz fordultam, és előadtam kérésünket. Emlékszem arra a pillanatra, amikor békés lelkű püspökünk szelíd tekintettel hosszan nézett rám, és néhány perces hallgatás után valami ilyesmit mondott: ha ti ezt komolyan gondoljátok... akkor ezt elő kell készíteni... tervek, költségvetések,

mérnökök, kivitelezők s engedélyek... És dr. Harmati Béla püspök úr ígéretet tett arra, hogy eljár a kormánynál, megigényli a kiszámított összeget hivatalos úton a Horn kormánytól. Természetesen ez nem volt egyszerű, mert el kellett érni a hivatalos egyházi szinteken is az engedélyezést, úgy mehettünk tovább a kormány felé. Egyházi vonalon nem volt akadály, legfeljebb együttérző megjegyzésekkel találkoztam, pl. látod-e, mekkora fába vágjátok a fejszéteket... Láttam is, meg nem is. De iskolánknak nagyon nagy szüksége volt erre a növekedésre.

Ez a küzdelem azért is volt érdekes és izgalmas, mert akkor a miniszterelnököt Horn Gyulának hívták, újra szocialista kormánya volt Magyarországnak, és a szocialisták nem arról voltak híresek, hogy mennyire készek támogatni az egyházakat. Sőt. Ezt helyben is megtapasztaltuk. Erről is tudnánk mesélni. Óriási meglepetés volt: megkaptuk a kívánt pénzüsszeget, igaz nem egy-

szerre, mindig újra kérvényezni kellett, s több részletben kaptuk meg a kb. 120-130 millió forintot (már egészen pontosan nem emlékezem, de ez akkor még nagyobb összeg volt, mint manapság). De arra emlékszem, hogy akkoriban sokat járt az eszembe ez az ének: Az Úr csodásan működik... Mint manapság látható, a tetőtér elkészült. Az épület nagyobb lett, kinézete modern. Az építés története is külön fejezet lehetne, hogy mennyi nehézség adódott. Volt olyan tervező, aki az ablakok nélkül készítette el a tervet és a költségvetést, hogy majd – ha lesz rá pénz – utólag kivágják az ablakokat. Még egyet: kimaradt (véletlenül, tudatosan?) a tetőzet szigetelése... utólag nem kis huzavona után kellett pótolni. Régi mondás, talán bölcs is, hogy csak a szépre emlékezzünk.

Elkészült és használatba vettük a tetőteret, mert „Az Úr csodásan működik”.

*Ribár János
nyug. ev. lelkész esperes*

Miért keresitek a holtak között az élőket?

(Lukács evangéliuma 24:5)

A Dénes tanító-díj

Az elismerést az Orosházi Evangélikus Egyházközség és a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium 2020-ban közösen alapította olyan személyek részére, akik munkásságukkal jelentős mértékben járultak hozzá az orosházi evangélikus oktatás, és különösen a Székács Evangélikus Iskola hírnevének ápolásához, öregbítéséhez. Névadója a városalapítók egyik vezetője volt, aki evangélikus tanítóként sokat tett a település fiataljainak oktatásáért és hitének fejlődéséért is.

A díj 5 tagú kuratórium által adományozható pedagógusok részére, kiemelkedő oktató-nevelő munkásságukért.

Az eddigi díjazottak:

2021. Jantos Istvánné

2023. Musztafa Szulimánné

2024. Győri Gábor

2025. Révész Józsefné

Hálásak vagyunk szolgálatukért, legyenek példák mindannyiunk számára!

Aranykapocs díj

Az Aranykapocs díjat az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium és a Kapocs, elballagott gimnazista diákjaink köre 2023-ban közösen alapította. Olyan személyek kaphatják meg, akik iskolánkban érettségiztek, és elbballagásuk után is eltéphetetlen kötetelékkel kapcsolódnak intézményünkhöz, aktív segítséget nyújtva diákjaink jövőképeének formálásához, mentor szerepet is felvállalva, életükkel példát adva, tetteikkel, gyakorlati tanácsaikkal is megmutatva, hogy a mindennapi élet során mit is jelent igazi „Székácsosnak” lenni.

A kuratórium tagjai: Nagy Róbert, Fehér Borbála, Fazekasné Jankov Ildikó, Kálmán László és Celuskáné Csepregi Alicia.

A díj átadására minden naptári évben a József-naphoz kötődő Székács Gálán kerül sor. A díjazott egy adományozást igazoló okiratot, valamint egy dísztárgyat kap. Az adományozás pénzjutalommal nem jár.

Az első évben Kálmán László, az azt követőben dr. Kishonti Fanni, az elmúlt évben pedig Szilasi-Horváth Gréta kapta meg a díjat.

Tanévzáró vizsga

Tanévzáró vizsgát Orosházán már az 1800-as évektől tartottak. Az iskolások tanítójuk vezetésével, ünneplőbe öltözve érkeztek a templomba. Jelen voltak a szülők, presbiterek, a gyülekezet tagjai.

Ezt a hagyományt elevenítettük fel az egyházi tagozaton. Elsőben, másodikon, később csak a 2. 4. 6. évfolyamon. Vizsgatárgy a magyar, matematika, természetismeret, ének, angol és német nyelv volt. A vizsga mindig énekkel kezdődött, s az egyes tantárgyak között is felhangzott egy-egy evangélikus ének.

Hatodik osztállyal Arany János: Toldi című elbeszélő költeményét választottuk. A felkészülés alatt együtt kerestük ki a bibliai vonatkozású sorokat. Ebből állítottam

össze a vizsga anyagát. Sok mindent ekkor fedeztem fel én is a műben, olyat, ami felett addig átsiklottam, amit addig nem vettem észre, vagy nem kellett meglátnom. A vizsgán minden gyermek szót kapott, ki többet, ki kevesebbet – a lényeg, hogy senki nem maradt ki.

Elfogódottak voltak kissé, tette ezt a templomi környezet, az ünneplő ruha. Meg szeretnék volna mutatni szüleiknek, mennyi mindent tudnak, hogyan gazdálkodtak a tanévben talentumaikkal. Maradandó élményt jelentett számukra ez az esemény.

Felemelő, megható volt számomra is, hiszen abban a templomban vizsgáztattam tanítványaimat, ahol szüleim, minden ősöm, evangélikus iskolai tanulóként tett is vizsgát.

*Nagy Sándorné
ny.igh.*

**"Nincs annál nagyobb szeretet,
mint amikor valaki az életét adja a barátaiért."**

(János evangéliuma 15:13)

30 év a Szentírás fényében

Intézményünkben minden tanévben egy választott bibliai ige az iránytű, ami abban az esztendőben mottóként határozza meg lelki nevelésünket, segítséget ad a közösség formálásához, erősíti kapcsolatunkat a Szentírással. Ezek voltak az elmúlt három évtizedben „a tanév igéi” a Székácsban:

- 1996/1997 „Ne legyenek köztetek szakadások, hanem ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz!” (1Kor 1,10)
- 1997/1998 „Ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jókedvvel!” (1Krón 28,9)
- 1998/1999 „Éljetek szeretetben, ahogy Krisztus is szertett minket!” (Ef 5,2)
- 1999/2000 „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20)
- 2000/2001 „Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott.” (Zsolt 33,12)
- 2001/2002 „Mind boldog az, aki féli az Urat, aki az ő útjain jár.” (Zsolt 128,1)
- 2002/2003 „A jó cselekvésben pedig ne fáradjunk meg.” (Gal 6,9)
- 2003/2004 „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.” (Jn 17,15)
- 2004/2005 „Az Isten országa közöttetek van.” (Lk 17,21)
- 2005/2006 „Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik.” (Zsolt 145,20)
- 2006/2007 „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13)
- 2007/2008 „Hiszek Uram, segíts hitetlenségemen!” (Mk 9,24)

2008/2009	„Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” (Róm 8,28)
2009/2010	„Az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is.” (Fil 2,5)
2010/2011	„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a seregek Ura.” (Zak 4,6)
2011/2012	„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézsaiás 40,31)
2012/2013	„Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal 6,2)
2013/2014	„...mert Isten szeretet.” (1 Jn 4,8b)
2014/2015	„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál!” (1 Tim 6,12)
2015/2016	„Ti barátaim vagytok...” (János 15,14a)
2016/2017	„Kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem töltetek van: Isten ajándéka.” (Ef 2,8)
2017/2018	„... újuljatok meg lelketekben és elmétekben!” (Ef 4,23)
2018/2019	Jézus mondja: „Kövess engem!” (Mt 9,9)
2019/2020	„Én vagyok az ajtó...” (Jn 10,9)
2020/2021	„Mindaddig megsegített minket az Úr!” (1Sám 7,12b)
2021/2022	„Isten igéje élő és ható” (Zsid 4,12)
2022/2023	„Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!” (Jn 14,27)

- 2023/2024 „Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!” (Péld 4,23)
- 2024/2025 „És amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük!” (Lk 6,31)
- 2025/2026 Jézus mondja: "Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást." (Jn 13,35)

Evangelikus óvodánk 30 évének emlékezete

Óvodánk 1978-ban nyitotta meg kapuit a Hajnal utcában a város legnagyobb, 6 csoportos állami (tanácsfi fenntartású) óvodájaként.

A szülők körében jelentkező igény és az evangélikus egyházközségünkkel kialakított jó kapcsolat tette lehetővé, hogy 1991-től felmenő rendszerben egyházi tagozatos csoportok indulhassanak az óvodában. A nevelőmunkában megjelenő keresztény szellemiség tovább erősítette az itt végzett pedagógiai munka jó hírét. 1994. április 24-én – a városalapítás 250. évfordulóján – Dr. Harmati Béla a Déli Evangélikus Egyházkerület akkori püspöke egyházi óvodaként szentelte fel óvo-

dánkat. A fenntartóváltásra csak a következő évben kerülhetett sor, így 1995. szeptember 1-jétől Evangélikus Hajnal Óvoda néven az Oroszházi Evangélikus Egyházközség fenntartásában folytatódott a működés. Óvodánk 30 évvel ezelőtt került gyülekezetünk kötelékébe és kezdte meg keresztény pedagógiai

alapokon nyugvó, evangélikus szellemiségű nevelőmunkáját.

Az óvoda alapítása Révész Józsefné alapító óvodavezetőnk és Győri Gábor esperes, akkori orosházi lelkészünk nevéhez fűződik. A kezdeti években a bajor-magyar evangélikus testvérkapcsolat révén óvodánk jelentős anyagi segítséget kapott a Bajor Tartományi Egyháztól, valamint iránymutató szakmai segítséget a keresztyén szellemű nevelés terén már nagy tapasztalattal rendelkező bajor evangélikus óvodáktól. Ennek hatására az óvoda új arculata egyre inkább kirajzolódott mind külsőségeiben, mind a nevelőmunka sajátos jellemzőiben. Alapítóink szilárd hittel, meggyőződéssel, Istenbe vetett bizalommal indították útjára evangélikus óvodánkat. Az általuk

kijelölt irány meghatározta a későbbi fejlődés útját, példaértékű pedagógiájuk nyomait mai napig viseli nevelőmunkánk. Értékes örökséget hagytak a nyomukban járóknak, melyet igyekszünk méltó módon, a megkezdett úton haladva tovább örökíteni.

2008-ban alapító óvodavezetőnk nyugállományba vonulását követően Vajer Tímea vette át az óvoda vezetését. Ezzel egy időben, az egysegteremtés szándékával, egyesült evangélikus gyülekezetünk óvodája és iskolája, többcélú intézményként közösen szolgálva tovább a keresztyén nevelés- és oktatásügyet. 2009. szeptember 1-jétől intézményünk felvette Székács József néhai evangélikus püspök nevét, ezáltal a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium nevet kapta. A közös igazgatású intézmény élén Jantos Istvánné, majd Fehér Borbála intézményvezetők támogatták az óvoda munkáját, működését. 2018-tól pedig Nagy Róbert főigazgató áll a többcélú intézmény élén.

Fenntartó gyülekezetünk óvodánkra szeretettel figyelő, segítő támaszunk. Alapító lelkészünk távozását követően Ribár János esperes és Deák László igazgató lelkész vezették gyülekezetünket és támogatták gondos fenntartóként intézményünket. 2012-től pedig Ördög Endre igazgató lelkész, majd 2024-től Laczki János igazgató lelkész áll az egyházközség élén, és látja el az intézményfenntartói feladatokat.

2008 szeptemberétől fontos, hiánypótló szolgálattal iskolalelkészek

segítik keresztény intézményünk munkáját. Lelki vezetőként támogatják a pedagógusokat és értékes hitéleti alkalmak biztosításával gazdagítják a gyermekeink lelki nevelését. Hosszabb időt töltöttek intézményünkben Ribárszki Ákos és Szizgethy Szilárd iskolalelkészek. Hálás szívvel emlékezünk vissza szeretetteljes, odaadó lelkészi szolgálatukra. 2019-ben érkezett hozzánk Felegyi-Németh Mária lelkész, és jelenleg ő végzi lelkiismeretesen az iskolalelkészi teendőket.

Az eltelt 30 esztendő alatt számos kedves testvérünk, óvó nénik, dajka nénik végezték elkötelezett, szeretetteljes szolgálataikat az óvodában. Munkájukkal, személyiségükkel valamennyien hozzájárultak az óvoda jelenben képviselt értékeinek megalapozásához. A három évtized során együtt teremtték meg az óvoda keresztény szellemiségű nevelőmunkájának tradícióját. A megújulásra kész, innovatív nevelőközösség a gyermekek között végzett szolgálatunk színvonalának fejlesztése érdekében mindig igyekezett megragadni az óvodapedagógia palettáján megjelenő módszertani újdonságokat, a nevelőmunkát támogató lehetőségeket. Az évek so-

rán több szakmai pályázatot valósítottunk meg. Közben a mi Urunk gondviselő szeretete kísérte minden napjainkat, segítette lelki növekedésünket, szakmai fejlődésünket.

Az utóbbi években tárgyi környezetünk is látványosan megszépülhetett. Az egyházi óvodává alakulást követő időszakban az épület is és a játszóudvar is megújult, azonban az idő múlása időközben már mindegyre nyomot hagyott. 2013-ban az épület új, műanyag nyílászárókat

Magyarországi Evangélikus Egyház támogatásának köszönhetően a 2022-23-as években jelentősen bővült és csodálatosan megújult óvodánk épülete. Alapterülete 260 m²-rel gyarapodott, melynek során tágas tornaterem, különfoglalkoztató helyiségek, nevelői szoba és egy új, igényes sószoba került kialakításra. A meglévő épületrészben sor került a villamoshálózat és a fűtési rendszer korszerűsítésére, hűtő-fűtő rendszer kiépítésére, a lapos tető felújítására és napelemek

kapott, 2019-ben szigetelés és színes nemesvakolat került az elpiszkolódott fehér falakra. 2020-ban pedig az elhasználódott udvari játékeszközöket új játékelemekre cserélhettük, és az óvodaudvar igényes, korszerű játszótérre változott.

Isten kegyelméből, uniós forrásból származó állami támogatásnak és a

telepítésére. A fontos energetikai fejlesztések mellett megújult és korszerűsödött az egész épületbelső. Új beltéri nyílászárók kerültek beépítésre, megújultak a csoportszobák - a burkolatok, beépített szekrények, a bútorzat és egyéb kiegészítők, szőnyegek, függönyök, továbbá felújítottuk a gyermekmosdókat és a tálalókonyhát is.

Kialakult az óvodaépület jelenlegi megjelenése. Istennek legyen hála ezekért a lehetőségekért!

30 év hosszú idő, ezalatt változtak a körülmények, a külsőségek és az óvodához kötődő emberek... A mi Urunk azonban mindvégig örök, hűséges patrónusként, gondviselő szeretetével ölelte át és tartotta meg óvodánkat, vezette, támogatta a mi szolgálatunkat. Az Isten hűsége örök, és az idő múlásával nem változik evangélikus egyházi óvodánk küldetése sem, és azok az egyetemes keresztyén értékek sem, amelyek nevelőmunkánk céljait és feladatait meghatározzák. Evangélikus egyházi óvodánk mindig is az a hely volt és maradt, ahol gyermekeink találkozhatnak az élő Istennel. A mi legfontosabb feladatunk pedig az, hogy elindítsuk őket a hozzá vezető úton. Nevelőmunkánk legnemesebb, missziós célja, hogy gyermekeink lelki nevelésére gondosan odafigyelve elveszük kicsi szívükben a gyermeki hit apró magvacskáját, és olyan értékeket közve-

títsünk számukra, amelyekbe talán későbbi életük során is kapaszkodhatnak. Ennek a nemes feladatnak az ellátásához kérjük az Úr Isten kegyelmét, segítségét! Gazdag áldását óvodánk további működésére, a benne szolgálók éltére, gyermekeinkre és családjaikra!

Evangélikus egyházi óvodánk fennállásának 30. évfordulója, a jubileumi ünnep arra késztet minket, hogy visszatekintsünk az eddig megtett útra. Az emlékezés hálát ébreszt bennünk az alapítók, az elődök iránt, és hálaadásra, dicsőítésre kötelez minket Isten felé. Az emlékezetes múlt szép eredményei adnak bizalmat a reményteljes, ígéretes jövőhöz.

Isten igéje emlékeztessen minket az Ő hűségére és segítségére az eddig megtett úton, és erősítsen, bátorítson minket az út folytatására:

„Mindaddig megsegített minket az Úr!” (1Sámuel 7,12)

*Vajer Tímea
óvodavezető*

Kiadványszerkesztés, digitális szerkesztés: Urbán L. Tamás
E-mail: urbanltamas@gmail.com Web: urbanltamas.hu

Népegyházi hírek

TEMETÉS 2025. 12. 17 - 2026. 03. 18.

Kovács Lajos Zoltán (89), Fehér Antal János (82), Ilovsky Béla (86), Szabó Sándor László (66), Lestyán Mihályné Kalmár Anikó (72), Juhász-Nagy Mihály (82), Hári Antal Dezsőné Madarasi Zsuzsanna Mária (88), Tornyi-Molnár Antal Zoltán (58), Bártfainé Seucz Ella (66), Fekete Ferencné Hegedűs Juszina (92), Berta Ervin Imre (54)

KERESZTELŐ (gyermek)

Bói Attila és Farkas Edina leánya

LILI 2025. 12. 21.

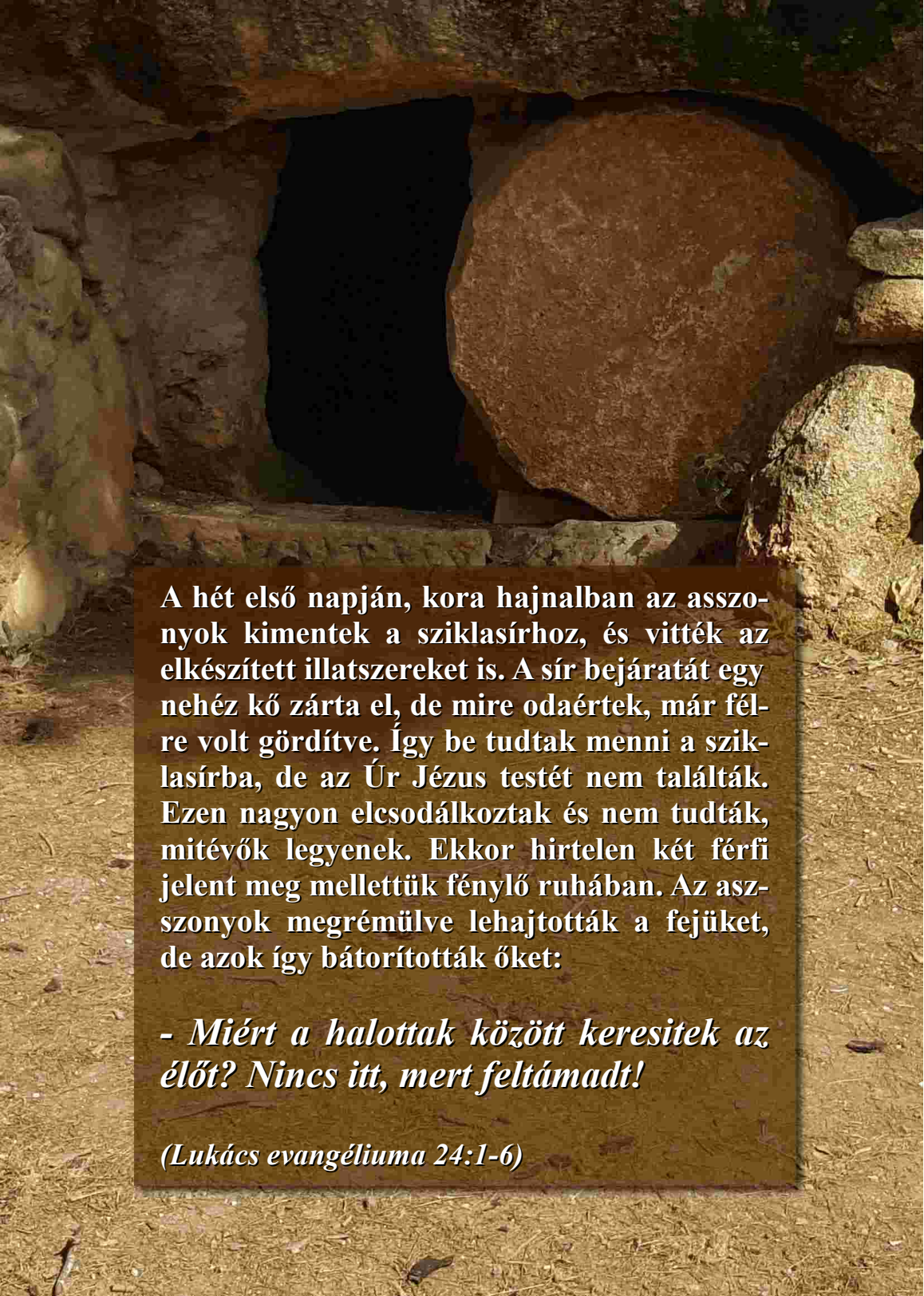
Ludányi Péter Pál és Molnár Barbara fiai

MÁTÉ és MILÁN 2026. 02. 21.

Adományok a „Harangszó újságra”

2025. december 04 – 2026. március 12

Czikora Emília	5000 Ft	Tóthné Juhász-Nagy Erika Lenke	
Bereczné Gellért Etelka	5000 Ft		2000 Ft
Csiszár Anikó	5000 Ft	Halupa József	1000 Ft
Celuskáné Csepregi Alícia	2000 Ft	Ribár János	5000 Ft
Ujj Mária	3000 Ft	Kiss János	3000 Ft
Pataki László	5000 Ft	Berta Károlyné	2000 Ft
Pusztainé Nagy Erzsébet	1000 Ft	Györgyi István	5000 Ft
Zsoldi Attila és felesége	2000 Ft	Dr. Horváthné Csepregi Terézia	
Papp Vilmosné	20000 Ft		3000 Ft
Barna Imre László	2000 Ft	Lánczi Istvánné	2000 Ft
Dérné Csepregi Klára	2000 Ft	Név nélkül, de Istennél tudva lévő	
Hajdu Géza	5000 Ft	2 testvér	4000 Ft

A hét első napján, kora hajnalban az asszonyok kimentek a sziklasírhoz, és vitték az elkészített illatszereket is. A sír bejáratát egy nehéz kő zárta el, de mire odaértek, már félre volt gördítve. Így be tudtak menni a sziklasírba, de az Úr Jézus testét nem találták. Ezen nagyon elcsodálkoztak és nem tudták, mitévők legyenek. Ekkor hirtelen két férfi jelent meg mellettük fénylő ruhában. Az asszonyok megrémülve lehajtották a fejüket, de azok így bátorították őket:

- Miért a halottak között keresitek az élő? Nincs itt, mert feltámadt!

(Lukács evangéliuma 24:1-6)